

[Socialministeren]

Forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser som følge af omstrukturering/nedlæggelse af Sikringsstyrelsen og Socialstyrelsen.
(Lovforslag nr. L 182).

Forslaget er et led i regeringens handlingsplan for afbureaukratisering. Dette forslag vil blive fulgt op af en kæde af forslag – både i form af lovforslag og administrative omlægninger – med henblik på rationalisering af arbejdet, så der dermed spares personale og andre ressourcer.

Socialstyrelsen blev stærkt reduceret i forbindelse med bistandslovens gennemførelse og særforsorgens udlægning: Fra ca. 450 årsværk til i dag ca. 200 årsværk. Frem til 1992 skal styrelsen efter gældende besparelser yderligere reduceres til ca. 155 årsværk.

Ved de kommende led i udmøntningen af den statslige del af regeringens handlingsplan for afbureaukratisering vil der på det sociale område blive stillet rationaliseringsforslag, der, hvis de gennemføres, både vil muliggøre den allerede planlagte reduktion af styrelserne og muliggøre yderligere reduktioner i overensstemmelse med regeringens afbureaukratiseringshandlingsplan.

Dette forslag indebærer, at arbejdsskadeområdet udskilles fra Sikringsstyrelsen til en selvstændig Arbejdsskadestyrelse, at Socialstyrelsen og Sikringsstyrelsen nedlægges, og at de af Sikringsstyrelsens opgaver, der ikke hører under arbejdsskadeområdet, sammenlægges med Socialstyrelsens opgaver i en ny Styrelse for Sociale Anliggender.

Med dette lovforslag foretages de i denne forbindelse nødvendige konsekvensændringer dels i Socialministeriets lovgivning, dels i andre ministeriets lovgivning, hvor Sikringsstyrelsen og Socialstyrelsen er omtalt.

Oprettelsen af en selvstændig Arbejdsskadestyrelse er nødvendiggjort af den stedfundne udvikling i antallet af arbejdsskadesager. Sikringsstyrelsens arbejdsskadeafdeling modtager på årsbasis ca. 38.000 nye anmeldelser.

Som følge af disse organisatoriske ændringer erstattes Sikringsstyrelsen i lovforslaget af Arbejdsskadestyrelsen.

Ved oprettelsen af en ny Styrelse for Sociale Anliggender vil alle opgaver på styrelsesniveau i forhold til kommunerne blive samlet i én styrelse.

Samtidig med nedlæggelsen af Socialstyrelsen nedlægges Styrelsesrådet for Socialstyrelsen.

Forudsætningerne for Styrelsesrådets opgaver er blevet ændret i takt med, at Socialstyrelsen har opbygget andre og bredere kontakter til omverdenen. En inddragelse af de relevante myndigheder og organisationer ud fra de konkrete opgaver findes mere hensigtsmæssig end oprettelsen af et nyt råd.

Lovforslaget indebærer desuden, at de hidtidige centralt fastsatte forskrifter for kommuners og amtskommuners social- og sundhedsplanlægning ophæves i deres helhed.

Decentraliseringen af beslutningskompetence og ansvar på det sociale område indebærer, at tiden nu er inde til at overlade ansvaret for planlægningen helt til kommunerne og amtskommunerne selv. Det forudsættes, at kommunerne fortsat vil gennemføre planlægning – men tilrettelagt ud fra lokale behov – hvorfra de centrale oplysninger kan udledes.

Forslaget har ikke til hensigt at ændre ved Socialministeriets forpligtelse til at følge udviklingen og kunne tilvejebringe nødvendige oplysninger. Forslaget følges derfor af nye bestemmelser om kommunalbestyrelser og amtsråds informationspligt til vedligeholdelse af statens vidensniveau. Der foreslås indført et informations- og analysesystem til afløsning og supplerung af den del af plansystemet, der er nødvendigt for at opretholde statens fremadrettede informationsniveau og dialogen med det decentrale niveau. Bl.a. frikommuneforsøg, som er gennemført på planområdet, har underbygget dette behov.

Informations- og analysesystemet bygger som udgangspunkt på en aftale indgået i foråret 1988 med de kommunale repræsentanter m.fl. i Socialministeriets sociale og sundhedsmæssige planlægningsudvalg. Dette indebærer, at en række dobbeltregistreringer af informationer kan bortfalde, og at nødvendige informationer til centralt brug bør fremkomme som biprodukt til arbejde, som kommuner/amtskommuner selv har brug for. Det indebærer endvidere, at rammerne for den gældende frivillige temaplanlægning med selvvalgte temaer og eventuelt centralt udsendt støttemateriale videreføres i form af særlige informations- og analyseprogrammer i samarbejde med kommunerne.